

1. Bu - diž vdě - čně ve - le - - na, Ma - tko Bo - ží, Ma - ri - a,
že jsi, Bo - hem vy - vo - le - - na, spa - se - ní nám zro - di - la.
Te - be ctí - me, mi - lu - je - - me sr - dcem ce - lým, Ma - ri - a,
te - be ctí - me, mi - lu - je - me, sr - dcem ce - lým, Ma - ri - a.

2. Viděl prorok měsíc smavý
pod tvou nohou, Maria,
dvanáct hvězd kol tvój hlavy,
sluncem celás zářila.
Tebe ctíme ...

3. Ve své mysli od věčnosti,
dívko Páně, Maria,
na tvou krásu, na tvé ctnosti
Boží láska myslila.
Tebe ctíme ...

4. Mezi tebe, mezi vinu
od počátku, Maria,
vůle Otce z lásky k Synu
nepřátelství vložila.
Tebe ctíme ...

5. Boží moudrost zbudovala
v tobě stánek, Maria,
by v něm jednou přebývala,
z něho se nám zrodila.
Tebe ctíme ...

6. Bez poskvrný počatá jsi,
Panno čistá, Maria,
vykvetlas do rajske krásy,
v lilii ses rozvila.
Tebe ctíme ...

7. Vypros nám, svým hříšným dětem,
milost velkou, Maria,
aby na té pouti světem
i v nás krása zářila.
Tebe ctíme ...

8. A po zdejší putování
ujmi se nás, Maria,
by tě v rajske radování
naše duše spatřila.
Tebe ctíme ...